

17. aug. 2001

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 1596/2001

1142

N á v r h

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Kataríny TÓTHOVEJ
a Dušana JARJABKA

na vydanie

zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii

Návrh na uznesenie:

Národná rada Slovenskej republiky

s c h v a ľ u j e

návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Kataríny TÓTHOVEJ a Dušana JARJABKA na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii

Bratislava august 2001

Z Á K O N

z 2001

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 64 ods. 3 znie:

(3) Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa rada o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

2. V § 64 sa za odsek 5 vkladá nový odsek 6, ktorý znie:

(6) Ak bolo podané odvolanie podľa odseku 5 a súd nezruší rozhodnutie rady, sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

Čl. II.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dôvodová správa

Všeobecná časť:

Mediálny sektor má nezastupiteľnú úlohu pri budovaní demokratického štátu. Je to poistka, ktorá má za úlohu garantovať demokratický charakter štátu a ochranu pred neželateľnými spoločenskými javmi vrátane zamedzenia uplatňovania arogancie moci. Tým, že zákon o vysielaní a retransmisii č. 308/2000 Z. z. jednoznačne a podrobne stanovuje práva a povinnosti subjektov pôsobiacich v mediálnej sfére sa v tejto sfére poskytuje nielen vyššia miera právnickej istoty, ale sa stanovujú aj mantinely pre morálne a etické princípy správania sa, vrátane stanovenia hodnôt, ktoré spoločnosť vyznáva.

V právnych predpisoch stanovené práva a povinnosti by nezabezpečovali tie ciele, ktoré ich stanovením zákonodarca zamýšľal dosiahnuť, ak by sa do zákona nezahrnula aj úprava zodpovednostného systému, ktorý sa uplatní formou sankcií vtedy, ak povinný subjekt nesplní povinnosti dané zákonom.

Právna úprava zodpovednostného systému – ak má byť v praxi efektívna – musí reglementovať nasledujúce prvky:

- a) určiť subjekt oprávnený vyvodzovať zodpovednosť,
- b) upraviť procesný postup, v ktorom sa rozhoduje o uložení sankcie,
- c) stanoviť sankcie vrátane určenia subjektívnej a objektívnej lehoty pre ich uplatnenie,
- d) určiť, ktoré opravné prostriedky môže uplatniť subjekt, voči ktorému sa vyvodzuje zodpovednosť.

Zákon č. 308/2000 Z. z. všetky vyššie uvedené prvky zodpovednostného systému vo svojich ustanoveniach upravil. Po čase jeho pôsobenia v praxi sa však ukázalo, že v zákone zvolená legislatívna formulácia určenia subjektívnej a objektívnej lehoty pre uloženie sankcie – (§64 ods. 3) – je pre prax nevyhovujúca.

V § 64 ods. 3 sa ustanovuje: „ Sankcie možno uložiť do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa rada o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa keď k porušeniu povinnosti došlo.“

Z uvedeného je zrejmé, že zákonodarca stanovenie subjektívnej a objektívnej lehoty spája s uložením opatrenia (to znamená s realizáciou zodpovednosti), a nie s uplatnením zodpovednosti.

Že nejde o teoretické, sterilné filozofovanie, dokázala prax. Od účinnosti zákona totiž aktivity Rady pre vysielanie a retransmisiu zamerané na vyvodenie zodpovednosti za nerešpektovanie zákonných povinností sa vo viacerých prípadoch stali nulitnými práve v dôsledku vyššie uvedeného § 64 ods. 3 citovaného zákona. Pri väzbe šesť mesačnej subjektívnej lehoty a jedno ročnej objektívnej lehoty na uloženie sankcie (za situácie, že oprávneným prostriedkom je odvolanie na Najvyšší súd SR) ide o takú právnu konštrukciu, ktorá mechanizmom plynutia lehôt vopred prejudikuje, že k realizovaniu sankcie uloženej Radou pre vysielanie a retransmisiu vôbec nedôjde.

Je totiž minimálna pravdepodobnosť, že v lehote jedného roka (čo je objektívnou lehotou pre uloženie sankcie) sa stihne uskutočniť nasledujúci sled úkonov:

- a) Rada pre vysielanie a retransmisiu preskúma stav vecí a vydá rozhodnutie o uložení sankcie,
- b) Rozhodnutie rady sa doručí do vlastných rúk zodpovedného subjektu,

- c) Uplynie 15 denná lehota na podanie odvolania, v ktorej v deväťdesiatich deviatich percentách prípadov sa zodpovedný subjekt proti uloženiu sankcie odvolá na Najvyšší súd SR,
- d) Sudca najvyššieho súdu preštuduje spis, vytýči pojednávanie, rozhodne vo veci a vyhotoví písomné rozhodnutie,
- e) Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sa doručí do vlastných rúk povinného subjektu a zmocnenému zástupcovi Rady pre vysielanie a retransmisiu,
- f) Ak súd nezruší rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu, rada v jednoročnej lehote musí stihnúť realizovať poprípade prostredníctvom exekúcie vykonať svoje rozhodnutie.

Z uvedeného je zrejmé, že platná právna úprava síce upravila vyvodzovanie zodpovednosti, ale s takou legislatívnou technikou, že jej uplatnenie v praxi je viac ilúziou, ako realitou.

Keďže základnou požiadavkou na tvorbu práva je také formulovanie ustanovení práva, aby efektívne zabezpečili požadovanú reguláciu spoločenských vzťahov, je nutné novelizovať § 64 ods. 3. Navyiac treba zakotviť ustanovenie, ktoré jasne upraví situáciu, ktorá v oblasti súdnictva na Slovensku existuje, čiže aby ani v prípade preťahov v súdnom konaní nedochádzalo k mareniu vyvodzovania zodpovednosti.

Navrhované riešenie je plne v súlade s Ústavou SR, smernicami EÚ a nevyžaduje zvýšené náklady zo štátneho rozpočtu.

Osobitná časť:

Pre zabezpečenie presadzovania zákonnosti v oblasti vysielania a retransmisie má značný a nezanedbateľný význam právna úprava ukladania sankcií.

Rozhodnutie o sankciách platný zákon č. 308/2000 Z. z. upravil tak, že prvoinštančné konanie situoval do oblasti verejnej správy, zatiaľ čo odvolacie konanie do oblasti súdnej.

Možnosť uloženia sankcie je podľa platného zákona obmedzená subjektívnou a objektívnou lehotou. Ide o obvyklý prístup v prípade ukladania sankcií aj u iných správnych deliktov. Zákon č. 308/2000 Z. z. v porovnaní s úpravou, ktorú nahradil (zákon č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov) skrátil subjektívnu lehotu z jedného roka na šesť mesiacov a objektívnu lehotu z dvoch rokov na jeden rok.

Pôvodný zámer zákonodarcu, zrýchliť a zefektívniť ukladanie sankcií sa však minul účinkom, pretože opak sa stal pravdou. Aplikácia úpravy v praxi vyvolala marenie ukladania sankcií prostredníctvom plynutia lehôt.

Navrhovaná úprava zachováva doposiaľ platnú dĺžku objektívnej a subjektívnej lehoty pre rozhodnutie o uložení sankcie. Zakotvuje aj nové ustanovenie uplatňovania sankcií za porušenie zákona č. 308/2000 Z. z.

Doložka zlučiteľnosti

1. **Navrhovateľ zákona:** Katarína Tóthová
Dušan Jarjabek

2. **Názov návrhu zákona:** Zákon Národnej rady Slovenskej republiky, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

3. **V práve Európskej únie problematika zákona je upravená:** Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 89/552/EEC

4. **Návrh zákona svojou problematikou:** patrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva

5. **Charakteristika smernice Európskej únie, ktoru je upravená problematika návrhu zákona:** Smernica Európskeho parlamentu a rady č. 89/552/EEC pojednáva o korekcii niektorých zákonných ustanovení, regulatívnych opatrení a administratívnych postupov členských štátov, vzťahujúcich sa na aktivity v oblasti televízneho vysielania (v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 97/36/EC

6. **Vyjadrenie stupňa kompatibility so smernicou Európskej únie:** Ide o plnú súladnosť

Ministerstvo financií SR
Odbor štátneho rozpočtu

Bratislava, 17. 8. 2001

Národná rada
Slovenskej republiky

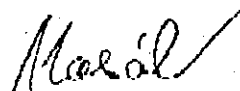
Vec: stanovisko odboru štátneho rozpočtu k rozpočtovým
dôsledkom návrhu poslancov NR SR K. Tóthovej a D. Jariabka na
vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z.z.
o vysielaní a retransmisii

V dôvodovej správe predloženého návrhu sa konštatuje, že
"Návrhované riešenie ... nevyžaduje zvýšené náklady zo
štátneho rozpočtu".

Odbor štátneho rozpočtu sa s týmto konštatovaním
stotožňuje.

Odbor štátneho rozpočtu sa v tejto etape posudzovania
návrhu nevyjadruje k jeho legislatívnej a obsahovej stránke.

Ing. Miloš Nosál, CSc.
riaditeľ odboru
štátneho rozpočtu

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 1596/2001

1142a

Spoločná správa

výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (tlač 1142) v druhom čítaní

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre kultúru a médiá ako gestorský výbor podáva Národnej rade Slovenskej republiky podľa § 79 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov spoločnú správu výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vyššie uvedeného návrhu zákona:

I.

Národná rada Slovenskej republiky uznesením č.1669 zo 17. októbra 2001 prideliла návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (tlač 1142) na prerokovanie týmto výborom Národnej rady Slovenskej republiky:

Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky a
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre kultúru a médiá.

Určené výbory NR SR prerokovali predmetný návrh zákona v lehote určenej uznesením Národnej rady Slovenskej republiky. Iné výbory o návrhu zákona nerokovali.

II.

Gestorský výbor konštatuje, že do začatia rokovania o návrhu zákona nedostal žiadne stanoviská od poslancov podané podľa § 75 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

III.

Ústavnoprávny výbor NR SR predmetný návrh zákona **neschválil**, nakoľko nezískal podporu potrebnej nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá odporúčajú Národnej rade Slovenskej republiky návrh zákona **schváliť s týmito pozmeňujúcimi návrhmi**:

1. V Čl. I § 64 ods. 2 sa za prvú vetu vkladá nová veta, ktorá znie:
„Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 16 písm. c), § 19, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj keď sa vysielala bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. b), alebo ak sa prevádzkuje retransmisia bez oprávnenia (§ 2 ods. 1 písm. c)).“.

Platný zákon upravuje záväzný postup najprv upozorniť na porušenie zákona a až potom uložiť pokutu. Také vážne porušenia zákona ako sú porušenia povinností v rámci volebnej kampane a ďalšie taxatívne vymedzené porušenia, sú zväčša jednorazové s vážnym celospoločenským dopadom, a preto je uloženie pokuty náležité.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá

Gestorský výbor odporúča schváliť

2. § 64 ods. 3 sa slová „k porušeniu došlo“ nahrádzajú slovami „bola povinnosť porušená“.

Ide o jazykovú úpravu.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá

Gestorský výbor odporúča schváliť

3. Úvodná veta druhého bodu návrhu znie:
„§ 64 sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:“.

Ide o legislatívno-technickú úpravu.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá

Gestorský výbor odporúča schváliť

4. V § 64 sa do 2. bodu návrhu v odseku 6 za prvú vetu vkladajú nové vety, ktoré znejú:
„Ak súd rozhodnutie rady zruší a vec vráti na nové konanie, rada rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu. Uložená sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.“.

Keďže najvyšší súd v praxi pri riešení odvolaní proti rozhodnutiam rady uplatňuje nielen reformačné oprávnenie (na ktoré reaguje poslanecký návrh), ale aj kasačné oprávnenie, je z hľadiska komplexnosti potrebné riešiť aj situáciu, kedy najvyšší súd uplatní kasačné oprávnenie.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá

Gestorský výbor odporúča schváliť

5. V Čl. II sa slová „dňom vyhlásenia“ nahrádzajú slovami „pätnástym dňom po jeho vyhlásení v Zbierke zákonov Slovenskej republiky“.

Podľa čl. 6 ods. 8 Legislatívnych pravidiel tvorby zákonov č. 19/1997 Z. z. ustanovenie účinnosti dňom vyhlásenia možno uplatniť len výnimočne, čo sa musí odôvodniť. Odôvodnenie však v návrhu chýba. Návrh vyplýva zo zákona NR SR č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Výbor NR SR pre kultúru a médiá

Gestorský výbor odporúča schváliť

O pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch gestorský výbor odporúča hlasovať

spoločne o bodoch 1 až 5 a tieto schváliť.

IV.

Gestorský výbor na základe stanovísk výborov k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (tlač 1142) vyjadrených v ich uzneseniach uvedených pod bodom III. tejto správy a stanoviskách poslancov gestorského výboru vyjadrených v rozprave k tomuto návrhu zákona podľa § 79 ods. 4 a § 83 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov

o d p o r ú č a

Národnej rade Slovenskej republiky

predmetný návrh zákona *v znení pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhov uvedených v tejto správe* **s c h v á ľ i ť**.

Súčasne výbor poveril spoločného spravodajcu výborov Jána **Budaja**, aby Národnej rade Slovenskej republiky predložil návrhy podľa § 83 ods. 4, § 84 ods. 2 a § 86 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Predmetná spoločná správa výborov Národnej rady Slovenskej republiky o návrhu zákona (tlač 1142) bola schválená uznesením Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre kultúru a médiá (gestorský výbor) z 28. januára 2002 č. 349.

Bratislava 22. januára 2002

Ján Budaj v. r.
podpredseda Výboru NR SR pre kultúru a médiá